Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, [b]liver ikke dømt; den som [ik]ke tror, er allerede dømt, [for]di han ikke har troet [paa] Guds enbaarne Søns [Nav]n.

12te aargang. Winnipeg, Manitoba, December, 1936 Nr. 12

GLÆDELIG JUL, ET GODT OG VELSIGNET NYTAAR!

Første Juledag.

Luk. 2, 1—14.
Av
H. A. Hanson.

Og det skede i de Dage, at der udgik et Bud fra Keiser Augustus, at al Verden skulde indskrives i Mandtal. Dette var den første Indskrivning i den Tid Kvirinius var Landshøvding i Syrien. Og alle gik for at la sig indskrive, hver til sin By. Men ogsaa Josef drog op fra Galilea, fra Byen Nasaret, til Judea, til Davids Stad, som heder Betlehem, fordi han var af Davids Hus og Et, for at la sig indskrive sammen med Maria, sin Trolovede, som var frugtsommelig. Men det skede, medens de var der, kom Tiden da hun skulde føde. Og hun fødte sin Søn, den Førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en Krybbe, fordi der ikke var Rum for dem i Herberget. Og der var nogle Hyrder der paa Stedet, som var ute paa Marken og holt Nattevagt over sin Hjord. Og se, en Herrens Engel stod for dem, og Herrens Herlighed lyste om dem, og de bleve meget forferdede. Og Englen sa til dem: Forferdes ikke! ti se, jeg forkynder eder en stor Glæde som skal vederfares alt Folket; Eder er i Dag en Frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids Stad. Og dette skal i have til Tegn; i skal finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe. Og straks var der hos Engelen en himmelsk Herskare, som lovede Gud og sa. Ære være Gud i det høieste, og Fred paa Jorden, i Mennesker hans Velbehag. Amen.

Guds Naade og Fred, Hvile over os alle, i Jesu Navn.

Saa har vi nu igjen, Læst og hørt dette Herlige Jule-Evangelium, om vor Kjære Frelsers Fødsel, i Bethlehem. Et Under over alle Undre. Naade over Naade. Alle Spaadomme ere opfyldte i ham. Han er født paa en Tid, da Herskerstaven var taget fra Juda og laa i Romernes Hænder, 1 Mos. 49. 10. Han er født i Bethlehem som der spaaes hos Profeten Micha. Av en Jomfru som Esaias skriver, fattig og ringe, som Sakarias har spaaet. Saaledes er det i Sandhet.

Men Hvor underfult er ikke alt det, vi her se! Barnet er den Levende Guds Søn. Verdens Frelser. Slegtens igjenløser, og Faderens herlige avglans og hans vessens udtrygte Billede, og Menneskets, Dommer. Ja det er ham som liger saa fatig og ringe i Krybben, for at gjøre mig og dig rig med sit komme til Jord.

O at det maatte lykkes for Jesus, at faa os som sin Smertes løn, og de Evige Livs Glæder, blive os til del. Der ligger han saa fattig at se til, at vel en Betlers Barn har bedre Leie. Han ligger der i Krybben paa det tørre Gres, hvoraf Oksen og Eslet aat. Men saa ringe og fattig vilde Gud være, for at dit og mit Hjerte skal erkjende, at Gud virkelig ikke er vred, paa dig — eller mig. men har os kjær, for at dit og mit hjerte ved synet af dette Barn, som er Gud og ligger i Krybben, som er rigt og er bleven fattig, skal tro det, som er allersverest at tro, nemlig Guds Kjerlighed til dig. Ja den herlige Guds Kjerlighed til os usle og arme Syndre, paa Jord.

Ved Jesu komme til vor Syndefulde Jord, som Barn, blev Himmel og Jord sat i Bevegelse; og til stor Glæde for alle Guds Børn, som i sandhed troede Guds Ord og Løftarne, at en Frelser skulde komme. Ja endog Englene have sin store Glæde i dette Barn. Det skinner saa deiligt for dem, at de istemme den første Julesang, som siden har tonet ut over al Verden. Her ligger det eneste Menneskebarn i hvilket Gud har Velbehag, og dette Barn, med sin Skjønhed og sit Lys, adspeder Mørket. Jesubarnets Deilighed er saa stor, at Englene komme ned fra Himmelen for at bringe Menneskene dette Glædens Budskab; saa stor, at det spreder lys og Klarhed ind i hvert Menneskehjerte. som elsker dette Barn. Det bringer og en Overflod af Gaver, dette Barn i Bethlehem. Engelen kalder det med Navnet Frelser, Kristus. Ja, det er Frelsergaver, som det bringer, Gaver for fattige og fordømte Syndere, saa fattige, at Guds Forbandelse, som han har skrevet i sin Lov og indskrevet i Samvittigheden, gjør dem elendige midt i al denne Verdens Rigdom. For saadanna Fattige har han rige Gaver. Syndsforladelsens og Fredens Gaver. Men han har og Kristusgaver, d. e. Salvelsens og Helliggjørelsans Gaver. Ved dette Barn blive vore Øine salvede med Lys, vore Hjerter med Tilbedelse og Kjerlighed, vor Tunge med Guds Lov og Pris, alle vore Evner og Krefter helligede til Herrens Tjeneste i Sandhed og Retferdighed. Saa vil ogsaa jeg fryde mig i dette Barn, ja mine Øine kunne ikke se sig mætte paa dets Herlighed. Vel er det kun et Barn; men dette Barn er Herre. Det gjør og store Gjerninger og vinder Seier over alle sine Fiender Med sin Mund skal det opvække Døde, med sine Hender læge Syge, med sine Øine udgrunde Hjerternes Raad, ja det skal forsone Verden med Gud og endelig sætte sig ved Gud høire Haand, ja ved Dagenes Ende skal Jesus, som fødtes i Krybben i Bethlehem, komme igjen i stor Kraft og Herlighed for at dømme Levende og Døde. O Du kjære Herre Jesus Kristus, jeg vilde saa gjerne af ganske Hjerte love og prise Dig, fordi Du kom til Verden og blev Menneske, men Herre, hvorledes kan jeg gjøre det, hvorledes formaar mit Hjerte og mine Ord at takke Dig ret for denne Din Store Velgjerning? Om jeg end havde tusind Tunger, kunde jeg dog ikke prise Dig tilfulde; ti Din store Barmhjertighed. som Du har vist os arme Mennesker, idet Du er kommen i vort Kjød og er bleven vor Broder, Kjød af vort Kjød og Ben af vore Ben, den overgaar langt al vor Taknemmelighed, som vi skulde kunne vise Dig. Ti hvad mere og herlgiere havede Du vel kunnet gjøre til vor evige Salighed, end at paatae Dig, ikke Engles, men Menneskers Natur? Derved har Du jo hævet vor Natur op til den høieste Herlighed og gjort os, Dine Brødre, delagtige i alle Dine Gaver og Goder! Det er nu min høieste Glæde og Trøst, hvorover jeg glæder mig av ganske Hjerte, og hvorved jeg med freidigt Mod trodser Djevelen og al hans Hær, at ogsaa mit Kjød og Blod nu er forenet med Dig, at ogsaa jeg er et Lem paa Dit Legeme, Kjød af Dit Kjød, Ben af Dine Ben. Og der, hvor Du, Herre, lever og regjerer, der skal ogsaa jeg være, da jeg jo er et Lem paa Dit Legeme, der skal ogsaa jeg som Din Medarving blive delagtig i den evige Salighed.

Ja det lade Du ske i Naade, Du trofaste Imanuel, Du den sande "Gud med os," for den Kjerligheds Skyld, hvormed Du kom til Jorden og lot Dig føde som et Menneskebarn. Amen.

Stille, Stille. Hører i det fjerne,
Sang om Julens underfulde Stjerne.
Næ'mere og nærmere det lyder,
Menneske i frelsen høit dig fryder.

I aanden ser jeg hyrderne paa marken,
der voktede sin hjord i mørke nætter;
da Sjælens strenge bævende vil slaa.
Alligevel de haabets Stjerne Saa.

Men pludselig de høren klangen,
og stemmer ifra Engle sangen.
De frygtsom blev, dog fred de faar,
Som læger alle hjertesaar.

Fred paa jord saa Røsten Siger.
Dem som ikke arme hjerte sviger;
dem som fører ind i faderfavnen,
og sikkert leder gjennem Syndelarmen.

Fred, et herlig ord det bliver,
naar Sjælen træt av Synd og Sorger skriger!
Min Gud har nu dit arme ba'n du glemt
Skal jeg i natten blive klemt.

Saa lyder røsten. Stille nu o Sjæl.
jeg er din Fader. Snart saa er det kveld,
saa du faar hvile søt fra Striden
og glemme alle savn i tiden.

O milde lysglans ifra Julenatten.
Lys op for mig. Lad mig ei tape Skatten
Som hist i krybben engang laa
da hyrdene Guds engle saa.

—*Mrs. Agneta Solberg.*

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor,
851 Ashburn St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to

Rev. B. O. Lokensgaard, Manager,
711 Melrose Ave., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the
RUNDSCHAU PUBLISHING HOUSE,
Winnipeg, Man.

Glædelig Jul. Atter hilse vi hverandre med denne gamle og dog altid like ny hilsen der med sin manende kraft drar tanke, sind og hjerte og øine opad til hin Engle hilsen: "Eder er idag en Frelser født." Gud gi at vi, ved at hilse hverandre med denne Julehilsen, kunde ønske hverandre delagtiggjørelse i den Frelser som blev os født. Det var kjært for redaktøren at faa saa meget godt læsestof for Julenumret av "Hyrden." Mange vil uten tvil læse med taknemmelighet hvad Pionerpresten i Sask. past. S. H. Njaa skriver om "Sin første Jul i Kanada." Ved at læse det droges tankerne tilbake til de første aar av kirkearbeidet i Sask. Taarene kom frem ved tanken paa de hyggelige stunder vi som prester og menighetsfolk hadde tilfælles i loghus og torvhytter. Det var saa hyggeligt og godt. Alle var venlige og forekomne, baade av læg og lærd, ja la mig si sand broderkjerlighetsaand. Nu synes det at være saa lite av den. Isteden avensyke og mistænksomhet ovenfor hverandre. Gud gi den gamle pioner aand kunde komme tilbake baade til prester og menighetsfolk. Da vilde ogsaa jule hilsen faa en mere sand betydning. Tak skal past. Njaa ha. Kom igjen kjære bror med mere fra din pen.

Barneundervisning og Whisky trafikken, kommer vor gamle erfarne skolelærer Berg og banker paa hjertedøren. Ja sier du men hører du de to ting sammen? Ja læs Hr. Berg's alvorlige paamindelse og svaret vil bli: forsømmes det ene saa kommer det andre. Tak skal du ha kjære ven Berg. Kom igjen med mere.

Evangelist præken. Ja Evangelist Hansen var saa snil at skrive præken for dette Julenummer av "Hyrden." Redaktøren synes vore lægprædikanter bør bli med her. Vil gjerne faa navn paa saadanne saa vil de bli bedt om at skrive præken for Hyrden nu og da.

Hilsen fra forhenværende Distrikt Formand Akre. Tak past. Akre som fremdeles kommer os ihu her i Kanada.

Ja. ja tak til alle og Gud velsigne det som skrevet er. Glem ikke at omsætte julehilsen i praksis ved at gi et aars subskription paa Hyrden til nogen som julegave. Gjør det straks! —U.

EN JULEHILSEN.

Fra pastor J. J. Akre.
3917 W. Broadway,
Robbinsdale, Minn., U.S.A.

Til alle "Hyrdens" læsere! Naade og fred!

Atter feirer vi Julefest og glæder os over den største av alle begivenheter i menneskeslægtens historie, dette at Guds Søn er blevet et menneske og er født i Bethlehem, i Davids stad av sin moder, den hellige jomfru Maria. Da dette var skeet, sendte Herren en engel til nogle hyrder nær Bethlehem med dette budskab: "Se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal vederfares alt folket; eder er idag en Frelser født." Hyrderne prisede og lovede Gud for alt det de hadde hørt og seet, og Guds menighet tolker endnu sin glæde over evangeliet ved at synge. "Gud være lovet for sit glæde budskab!" Ja, "Tænk, hvilket under! hvor langt sig dog Gud har nedladet! Tænk hvilken naade, hvad offer, og trods han blev hadet! Jesus er født, Frelser os ud av al nød, Bøder alt, hvad os har skadet! Gud aabenbaret i kjødet hvo kan det udgrunde! Himmerigs døre oplades i største nøds stunde! Gud selv er her! Skynder nu til ham enhver, Favner ham fortest I kunne!" Ja vi maa skynde os og tage imot vor Julegjæst paa en værdig maate. Vi maa be ham ind til os i vore hjerter og i vore hjem, saa blir det Jul og Juleglæde og vi synger med englene: "Ære være Gud i det høieste og fred paa jorden, i menneskene en velbehagelighet!" Denne sang løfter sjæl og hjerte op til Gud og glæder Guds Faderhjerte, han som elskede verden saa at han gav sin Søn, den eenbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Jesus er kommet for at give evigt liv til alle som vil tage imot ham; ti han er selv det evige liv og den som har Sønnen har livet, den som ikke har Guds Søn har ikke livet. Det er mit inderlige ønske og min bøn til Gud for eder alle at I maa faa del i det evige liv, at Jesus maa faa føre eder ind til Gud. Det var derfor han forlot sin himmel og kom til vor jord og fandtes i skikkelse som et menneske for at han kunde lide og dø for os mennesker og saaledes forlike os med Gud og nu her han ved sine tjenere: La eder forlike med Gud. Brødre og søstre: Det var ordet om forlik jeg, sammen med de andre Herrens sendebud, bragte eder den tid jeg gik ind og ud iblandt eder i Canada distrikt. Jesu komme til os, og vor Julefest i den anledning, viser os hvor alvorligt Gud mener det med os; han sparede ikke endog sin eenbaarne, elskelige Søn, men gav ham hen for os alle for at frelse os, saa vender eder til ham og vorder frelste. Gud give at der maatte høres frelses jubel i alle hjem og at I, naar I samles til Julegudstjenester, endrægtig og med een mund kunne prise Gud for Julegaven skjøn, han har os givet i sin Søn.

Sammen med min hustru vil jeg herved ønske Hyrdens Redaktør og dens læsere: En Glad og Velsignet Julefest i Jesu navn. Samtidig vil vi ogsaa ønske alle, Et Godt Nyt Aar. Herren være med eder!

Eders broder i Herren,
J. J. Akre.

Min første Jul i Canada.

S. H. Njaa.

Det var høsten 1903, at jeg fik kald fra Den Fornede Kirkes missions komite at opta arbeide som indremissionsprest i Saskatchewan, Canada. Kaldet lød egentlig paa Hanley og tilstødende missionsstrøk. Det var noksaa ubestemt, saa jeg beslutted at gjøre en reise did op for at faa et overblik over den mark jeg skulde opta som mit virkefeldt.

Søndag den 11 October 1903 holdt jeg i Hanley min første gudstjeneste paa denne tur. Vi var samlet i A. A. Grindheims restaurant. Jeg gjennemreiste ogsaa Outlook strøket og paa veien nordover standsed jeg i Saskatoon og besøkte to settlementer vest fra Saskatoon. Derefter gik det til Prince Albert, Glen Mary, Weldon og Birch Hills. Jeg fik ikke den gang tid til at besøke Melford og Star City, der ogsaa senere blev lagt til dette missionsstrøk.

Da jeg nu hadde faat et nogenlunde overblik over mit virkeflet, gik det tilbake til Minnesota for at gjøre os ferdige, saa vi kunde komme frem til vor arbeidsmark til Jul. Vi var jo bare to den gang, men alligevel var der mangt der skulde pakkes og ordnes med, før vi kunde komme os avsted.

Det var blit bestemt at vi foreløbig skulde bo i Glen Mary settlementet, 45 mil øst fra Prince Albert. Det tok lidt tid at komme frem til vort bestemmelsessted, da vi paa turen maatte besøke Hanley og Saskatoon setlementerne. Da vi kom saa langt som til Prince Albert blev det igjen en stands paa nogle dage, ti der maatte gjøres indkjøp av omtrent alt vi trengte for husholdningen, men det verste var at vi intet sted kunde komme før vi hadde kjøpt os baade hester og en slede. Det blev handel og kreditten var god i de dage og i det vakreste sledeføre gik det østover til vi sent om kvelden kom frem til Iver Nesheim, hvor vi hadde faat lov at faa bo i kjøkkenet den første vinter. Det var her i dette logkjøkken at vi feiret den første Jul i Canada.

Det var den 18. December vi naade frem til Nesheim og den følgende Søndag den 20. December hadde vi gudstjeneste i Viking skolehus i Glen Mary. Det blev da bestemt at vi skulde ha julegudstjeneste paa samme sted første Juledag formiddag. Vi hadde nu nogle dage at forberede os for den store fest, men der skulde ikke saa store forbedredelser til i den tid. Vort lille rum var meget primitivt. Veggene var hvitvasket som var almindeligt i alle loghuse. Gulvet over os var av uhøvlet bord. Døren var hjemmelavet og den faldt ikke svert godt ind i døraapningen, saa der var aabninger nok for den friske Canadaluft at ferdes ind og ut til alle tider paa døgnet. Indboet bestod av et lite bord, nogle stole, et sideboard, en kogeovn og en sofa, der ogsaa brugtes som seng.

Juleaften kom. Det var saa stille i det lille rum. Min hustru holdt paa at koke Julegrød, men med et hørtes der sang fra det andet rum hvor Nesheims bodde. Det var, "Os er idag en frelser født" og "Glade Jul deilige Jul." Tonerne kom saa bløde og fine og fyldte hele huset med julestemning. Det var den gamle pioneer Iver Nesheim der sang Julen ind. Saa stilned det av. Det var tid for aftensmaten og nu blev vi indbudt til Nesheims at dele maaltid med dem. Vi bragte grøt og Mrs. Nesheim hadde ribbensteg og mange andre gode ting for et godt julemaaltid. Da vi var ferdige kom salmebøkerne frem og igjen lød julesalmer og juleevangeliet med sit deilige budskap om fred paa jorden. Der var intet juletre og inge julegaver, men der var noget av julestemning i hjerte. Tanken gik nok tilbake til de mange deilige juletider blandt slekt og venner, men nu var de alle saa langt, langt borte.

Juledagen oprandt stille med straalende vinterveir. Sneen laa tyk og tung. Solen forsøkte sig paa den, men magtet intet. Det var tid at komme sig til kirke. Da vi kom bortover bakkerne kunde vi se det ene sledelæs efter det andet nerme sig skolehuset. Nogen kjørte med hester og andre med okser. Der var bjeldeklang og munter tale. "Glædelig Jul", lød det da de mødtes, "Tak, dig det samme", var svaret. De standsed lidt, satte fra og bandt og dækked op sine kjøredyr. Den ene efter den anden gik langtsomt ind i skolehuset, fik klemme sig ned i de trange skolebenke og fandt frem salmeboken. De bladet frem og tilbake, saa paa julesalmerne og vendte sig hver gang at nogen kom i døren.

Der sat disse første settlere. Det var veirbidte mænd og modige kvinder. Der var en vakker ungdomsfolk og ikke saa faa barn. De fleste hadde været vandt til at samles i vel opbyggede kirker, hvor de kom fra, men nu var alt saa simplet. Der var nok lavet en slags prekestol, men det var ogsaa alt av ydre glimmer.

Først var det bønnen: "Herre vi er kommet ind i dette hus." Det var Kristian Boes stemme der lød stille og sagte. Det var nok ikke et Guds hus, men det blev det alligevel, naar julesalmerne og juleevangeliet kom med bud fra det høie om, at os er idag en frelser født. Det kjendtes saa underligt dette at synge julesalmer saa langt mod nord, og det var ikke frit for at der rørte sig nu noget underligt der inde i brystet og en taare maatte tørres bort nu og da, der nede i forsamlingen. Tænk dette var virkelig Julegudstjeneste, trods det at de var stuvet sammen i et lite skolhus saa langt nord, som der den gang var norske folk i Saskatchewan.

Da gudstjenesten var over og folket hadde fundet sig plads i sine sleder ruslet de trofaste dyr stille og roligt paa hjemvei. Kirkegjesterne fandt tilbake til sine sine primitive hytter og loghuse og snart var middagen ferdig, og medens maten smagte godt blev der talt om den første julegudstjeneste og der blev gjort sammenligninger med julehøitiden, hvor de var kommet fra enten det var i staterne eller i Norge. De var dog enige i, at det var de samme salmer, det samme juleevangeli og præken gik i den samme retning som de var vandt med. Jo det var nok virkelig jul ogsaa her oppe i vildnisset.

Tredie juledag skulde vi være hos Andreas Hagen i Birch Hills. Det war et godt stykke at reise og den gang var det ikke rart med veiene. Det blev mørkt frø vi kom frem, og vi vidste igrunden ikke hvor vi var. Endelig saa vi et lys og vi stævnet did, men fik da vite at vi hadde kjørt imodsat retning. Vi maate snu helt om. Tilslut saa vi et andet lys og vi kjørte indom. "Jo vi var paa ret vei nu", sa Tobias Anderson som kom ut i døren. "Saa det er presten dette. Jo imorgen skal vi komme til Julegudstenesten", føiet han til. Han sendte en av guttene med for at vise vei og snart var vi fremme hos Hagen. Det var serdeles godt at komme did denne kveld. Vi hadde kjørt langt og var baade sultne og trætte.

Søndagen oprandt vakker og kirkefolkene kom. Der var ikke mange der hadde fundet veien til dette settlement den gang. Alle kom og stuen hos Hagen blev vel fyldt. Efter denne gudstjeneste som var den første jeg holdt i dette strøk blev det bestemt, at jeg skulde fortsætte arbeidet her og videre opover til Jumping Lake.

Nu hadde jeg kun en julegudstjeneste igjen og den blev avholdt hos Isaak Liland i Weldon nytaarsdagen 1904. Der var allerede mange der hadde bosat sig i dette settlement og huset hos Liland var pakkende fuldt. Efter gudstjenesten kom en ung mand bort og spurte noksaa undseeligt om jeg kunde komme over til hans hjem og vie ham paa eftermiddagen. Jo det skulde nok bli en raad med det, og saa bar det avsted til bryllup. Det var Ludvig og Sigrid Steen der blev viet den dag, og saaledes endte den første Jul i Canada.

For God so loved the world, that he gave his only begotton Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

THE GOOD SHEPHERD

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.
ORGAN OF THE NORWEGIAN LUTHERAN CHURCH OF CANADA.

He that believeth on him is not judged: he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotton Son of God.

Winnipeg, Manitoba, December, 1936

Jule—Hilsen til Hyrden.

Snart ringes Julen atter ind. Malmtonene klinger over by og bygd over brede grender og ind gjennem snetunge skoger. Det er mørkt mens klokkene klimer. Ett tegn paa tiden. Mulm og mørke ruger idag over hele verden, nød og frygt sorg og savn. Hat misundelse, mistillid mellem land, klasser og mennesker. Derfor ogsaa mørkt i det enkelte menneskehjerte.

Men gjennem kirkeklokkenes festlige klang hører vi et rop over all verden og til den enkelte, Over paa lyssiden. Gud skje lov der er en lysside. Paa bibelens første blad læser vi: "Der var mørke over Jorden og Guds Aand svævede over Vandene. Da sa Gud bli lys og der blev lys." Dette lys, Solen tar oss med over paa lyssiden nu ved Juletider. Og saa kommer vaar og sommer med lyse dager og nætter for ett under der er oss gitt.

Men størst av alt straaler i verdens mørke han som kaldte sig Verdens Lys. En solopgang fra det hoie har gjestet oss for at lyse for den som sitter i mørke og dødsskygge. Over mørke Bethlehems marker lyste Herrens herlighet hin Julenatt med dette budskap: "Eder er idag en frelser født." — Noget større budskap kan heller ikke lyse over en mørk Verden idag.

Han sier at den lyser end
og slukkes aldri ut
og vis den skinner paa min vei
da kommer Jeg til Gud.

Endnu ligger der megen mørke over verden idag snart to tusinn aar siden efter dette budskap lød. Men la oss ikke bli motløs la mørket kun tvinge os over paa lyssiden. Kristendom er mer end Juleromantisk med tændte Julelys og straalende barneøine. La os være Hans lysbærere i en verden med hat, sorg og nød. La os være med i lysets hær ogsaa denne Jul og av hjertet synge:

Lysenes far vi takker dig
vedt-har du gitt os og favne
lys i dit lys gaar frem vor vei
stort skal vi tjene og Gavne.

Snart ringes Julen ind igjen og fra taarnet hører vi de samme malmtunge slag. Og vi som sitter i fremmet land vil gjennem kiming atter høre disse frelsens ord: "Os er idag en frelser født"-Engang vil kirkeklokkene kime over os og Gud gi det da ville hæres at vi ogsaa var over paa lyssiden, Evig lys. Eia var vi der.

Hermed hilses alle en Glædelig Jul og ett velsignet Nyt-Aar.

Julekvelds-Kvelden.

Ring kirkeklokke ring
fra taarnet med malmtunge slag
Julebudskapet os alle bring
os født er en frelser i dag.
Ring saa klokke ring over Jord
bring det glade budskap folk bor
ring ring Julekloke
nu inn inn festen stor.
Ring søt-for gjesten ring for ham
Julebarnet det Guds lam
Verdens frelser vi ham hilser
Ydmyk stille uten bram.
Utefra hører vi barne sukke
de fryser vist ute der
Skal vi da hjertet lukke
søster broder kjær.
Ring hellig høitid ring den ind
inn i hvert barnehjerte
bring Julefreden i alles sind
og lindre all nød og smerte.
Han som kan sorger slukke
og glæde til alle gi
for han skal vi døren oplukke
saa feirer vi Julekveld vi

Julen 1936 —Simon Oyen.

GREETINGS!

As we again approach the Christmas season I wish to send a word of greeting to the pastors, teachers and congregations of the Norwegian Lutheran Church of Canada. And I wish to include, not by implication only but expressly, the Ladies Aids, the Luther Leagues, the Lutheran Daughters of the Reformation, the children in the Sunday Schools and the individual members of the congregations.

Christmas is a wonderful festival, with its gifts and its good cheer. But those who have tasted of its deeper joy know that its true source of joy is something much more fundamental than the human will to be glad and to spread good cheer. True joy must have a true cause, a sufficient reason. This the Christmas Gospel supplies, "Unto you is born this day a Saviour, which is Christ, the Lord."

This Saviour meets our deepest need by removing the guilt and power of sin for all who receive Him, and giving them power to become the children of God and to walk in newness of life.

May the true peace and joy of Christmas fill the hearts of you pastors, that you may have grace to bring to the people entrusted to your care the Christmas message in its perennial newness!

May you Sunday School teachers, as you make your faithful and strenuous preparations for the Christmas tree programs, be filled with that joy in the Lord which will make your lives radiant for Him.

You children, thank God for your fathers and mothers, your brothers and sisters, but above all thank Him because that first Christmas eve He sent His Son to the world in order that you might become the children of God!

Let us all unite in giving praise to God for His unspeakable gift: "Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men."

J. R. Lavik.

Ring Julen ind, du mægtige hær
av jublende klokketoner.
Ring Julen ind baade fjernt og nær
Med bud fra lysere soner
Bring fryd og solskin og Julefest
Læg haab og tro i din stemme,
Bring barneglæden som høitidsgjest
Selv der hvor sorgen har hjemme.

* * *

HYRDENS LÆSERE DENNE GANG.

Med denne hilsen kommer jeg til julen stunder til, denne forunderlige glædens høitid for de kristne nationer. Børnenes glædesfest, de ældres selvprøvelsesfest.

Vi de gamle graanende, har ved julefesten godt av at sidde ned en stille stund, gaa tilbake, la tanken dvæle ved de forløpne aar, dra frem billeder fra livets omskiftninger. Du og jeg kan ha godt av at ta en liten ferie fra strævet. — Et blik tilbake. Hvad finder du? Hvad ser jeg? Vi er nu engang satt her i verden, ikke som en død uduelig ting, men til et vidnesbyrd om Guds høihet og storhet. Noget var vi bestemt til. En hver av os fik sit pund at aagre med. Nu har vi anledning til at dra frem for blikket hvorledes hvorledes dette blev gjort.

Jeg for en, kommer nok til kort. Meget, som kunde ha været gjort anderledes, blev ikke gjort. Uforstand og efterladenhet stod i veien. Aa! Naar man bare kunde faa de spilte anledninger tilbake igjen. Kunde jeg faa de tusinder av børn jeg i mit lange lærerliv har havt med at oplære, tilbake igjen. Jeg synes nu, jeg skulde ha kunnet gjort mere end før. Maaske. — Jeg vet dog ikke. Der synes for mit indre øie, saa meget mangelfuldt.

Hvor mange og store forandringer finder vi ikke ved et tilbake blik. Jeg tænker helst paa religionsskolen 50 aar tilbake. Den tid stod den slags skole høit blandt vort folk. Menigheter, der i Red River dalen kunde ikke tænke sig noget aar gaa forbi uten religionsskole. To maaneder i det mindste. Man holdt sine børn til boken-Børnelærdommen holdtes høit i ære. Bare norsk i de dage. Jeg kan ikke forstaa at børnene som da vokste op, børn som fik bare 6—7 maaneders engelskskole, stod tilbake for børn som nu maa trælle 10—11 maaneder for aaret. Saa vidt jeg vet, saa fyldte disse folk sin plads der de blev satt, just saa godt som vor ungdom nu. En ting er sikkert, — der var mere respekt og ærbødighet for Guds ord og ordets forkyndere end hvad vi finder nu. Hvor er det blit av den nitkjærhet og kjærlighet for børnenes religions undervisning vi før saa. Ja hvor! Billedet blir nok mørkt, — men faar ikke vor Herre fatt paa vort folk, faar ikke Guds ord og sakramenter mere fæste blandt vort Lutherske kirkefolk, saa er jeg bange det tar ikke mange aar før Kirkedørene vore blir lukket.

Saa er det en anden sak ogsaa som trænger sig ind paa mig. Jeg rædes, naar jeg hører og ser hvorledes folkestemningen forandrer sig like overfor whisky spørgsmaalet. Ikke mange aar siden hadde vi hele menigheter som satte sig op imot dette uhyre, som nu kommer væltende ind over os. Ung og gammel stod skulder til skulder mot dette djævelskap. Saa vandt vi seier, fik feiet alt slikt bort fra vore hjems dør. Tok os saa en hvile. Jo, der var en som ikke hvilte, fik sine vaaben skjærpede, passede anledningen, saa at nu ser vi disse huller i fuld virksomhet i næsten alle vore smaa byer. Der samles vort folk, ikke bare de unge uerfarne, men endog ældre som man skulde vente bedre av. Gaar og sjangler paa "Beerparlors". Saa naar man er blit vandt med dette øllet, saa sier man heller ikke nei for det som stærkere er, kommer. Vi ser hvorledes det nu gik Nord Dakota. Først lot man øllet ind. Saa forsøkte denne djævlemagten sig, med at byde folket det som sterkere var. Fem gange kom det frem for folkets avstemning. Folket sa nei; men nu, da den yngre generation fik stemmeret, de som var fyldt med øllet fra ungdommen av, nu fik N. Dak. 20,000 majoritet for salg av whisky. Jeg er bange vi har det samme ivente her.

Maatte saa sant vort kirkefolk faa naade til at staa som et lys i dette mørke. Her trænges naade stor og sterk fra oven. Gud give, her var vækkelses røster nok iblandt vort folk. Endnu er naadens tid. Vort lutherske kirkefolk kan enda faa naade til at gaa foran og vise vei i en hellig vandel. —

Saa tilslut, til alle dem som stræver med børnene nu foran Julehøitiden. Gjør det som for Guds aasyn, med bøn om naadens fylde for ung og gammel. Saa faar vi da alle en velsignet høitid. Venligst, Oscar Berg.

CHRISTMAS EVE— AND A VACANT CHAIR

Dedicated to Christian homes where this year there is a vacant chair, and a loved one has gone to be with the Lord:

Christmas is soon here again—many of them have come and gone, each bringing into the heart and home its bit of sunshine. There is a vacant chair this Christmas—and this makes it different. However, it will come to us again with all its hallowed memories. Whether in the distant past our Lord was born exactly on the twenty-fifth day of December is not important. It is important that He came and brought to life, and thus to the family circle, a new vision—a vision of an everlasting Christmas in the land that is fairer than day.

This Christmas will be ushered in as others. There will be that bright festive spirit that seems to cling to everything in and about the home. The children no longer need count the "tomorrows" till Christmas comes. There will be the usual festive evening meal and we shall be gathered there as usual—with one difference—there will be one vacant chair, a loved face missing from the family circle.

The old, old Christmas text will be read—and it will give us joy as usual—with one difference—it will have a special undertone as it will remind us that one for whom Christ died has now reached the eternal mansions.

Prayer will be offered as usual—with this difference—to us will come the memory of one for whom need no longer pray, one who has reached the fondest realization of our prayers and hopes. We miss, however, that other prayer which is now silenced.

After the distribution of gifts—one less of these too—we join hands an walk around the tree singing, "Thy little ones dear Lord, are we" and as we sing this verse,

"Until at last we, too proclaim
With all Thy saints, Thy glorious Name
In Paradise our songs renew,
And Praise Thee as the Angels Do."

we shall think of how our family circle now spans the borderland of eternity. There will be this difference again—the circle around the tree will be smaller down here—two hands will not clasp ours to provide a link in this chain of love. But the circle, though smaller, is not broken for we unite in the blessed communion of saints.

Then when the festive evening is over we shall close it by thanking God again for that greatest of gifts — the gift of a Saviour who came to save both the small and the great. One who opened the way to heaven for all.

Will Christmas be less joyous because of the vacant chair—the missing member of the family circle? No, it will not. There will be a different kind of a joy—a joy mingled with pain, and tempered by sorrow and lonliness. There will be an added strain in heavens symphony—the beckoning of the memory of a loved one gone. But the vacant chair will speak to us—speak of the beautiful, living, Christian hope, the confident assurance of an undying life; speak of a glory that awaits in the great consummation that will again forever unite the family circle on the same side of the borderline. These things the vacant chair will bring to our minds and Christmas will be more beautiful and comforting than ever. To Him be the Glory!

—V.

Y. P. L. L.

A very beautiful and impressive Y. P. L. L. Candle Light Installation and Consecration service was held at Central Lutheran church, Moose Jaw on Nov. 9th at 7 o'clock. Large candles were placed in various parts of the church auditorium. One large candle representing Christ was placed beside an open Bible. All the members held smaller candles. All the candles were lighted from the larger candle representing Christ. Thirty five old and new members took part in the service. Many new ones were received into the league while the old ones consecrated themselves anew to the principles and ideals of the League. The following officers were installed by the pastor, Pres. Delmer McNeely, Vice pres. Peter Herrem, Treas. Connie Dyrhaug, Sec. Dennis Johnson. — E. E. Hoff.

Doubled Paper Campaign.

Abaut 60% of the Pastors in the District have reported work on Hyrden. Many have sent in several names os solicitors—others have undertaken the work themselves—but they are doing something!

In a letter from the business manager dated november 30. it is reported the list of new subscriptions

is nearing the two hundred mark. The list is growing, but there is more work to be done. The time is drawing to a close and we are still far from the goal.

It is possible to do much during the Christmas season. There will be many opportunities to speak for our church paper at that time. Let us make use of our opportunities.

The following list has been added to the solicitors:

Pastor Bergsagel: Mrs. A. Jensen, Kyle, Sask.; Mrs. Leo Leivson, Leinan, Sask.; Mr. Hubert Grand, Leinan, Sask.

Pastor A. K. Haugen, Mrs. Chas. Christianson, Rolla, B.C.

Pastor K. O. Knutson, Mrs. Sam Larson, Albright, Alta.; Mr. Haakon Domstad, Sexmith, Alta.

We appreciate the response of the 60%—but where are the other 40%? Subscriptions should be in before the Board of Management of Hyrden meets the latter part of January. We wish to thank all those who have helped to make this campaign successful.

Extension of time — All subscriptions should be in by Jan. 20. to make possible action by the Board.

A. M. Vinge
Campaign Manager.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Strogfield, Sask.

The W.M.F. held its meeting at Wilcox pastor Stolees charge Oct. 24th. We had our business meeting after the morning session. Mrs. Egland opened it with scripture reading and prayer. Minutes from last meeting read and adopted. Mrs. Egland gave a talk on the W.M.F. work. The Bible school that the pastors of the circuit are planing to have next January, God willing; was discussed and it was recommended, that the Ladies do all they can in the different aids to promote an interest for the Bible school, and if posible help a little financially. — The theme for our next meeting will be "Lightbearers for Christ in Sask. and China Missions. Election of officecers: Pres. Mrs. L. Egland, Midal, Sask. (reelected); Vice pres. Mrs. E. E. Hoff, Moose Jaw, Sask.; Sec. Mrs. L. Brown, Oungre, Sask.; Mrs. A. Nilsen, Maxim, Sask. thank offering, Sec. (reelected). Mission Box Sec. Mrs. J. Stolee Macoun, Sask. Cradle Roll Sec. Mrs. A. Vinge, Torquay, Sask. The bookcommittee are Mrs. Odland, Mrs. Hoff and Mrs. E. Ellingsen, Librarian, Mrs. Odland Torquay, Sask. The evening meeting opened with reading of the 98 Ps. by past. Odland and prayer. Mrs. Egland read letters received from Mrs. Laura Brun and Mrs. K. A. Halstad. Duet by Mines, Verna and Edith Stenseth; Mrs. Egland introduesed the theme by the reading of a paper on "Radient life" on home missionfield written by Mrs. L. Brun. Solo by pastor Hoff. Address by Dist. Pres. Lavik on the "Radient life." He took for his text psalm 51. Solo by Aug. Laterlie; a paper on the power of Radient life by Mr. L. Brown. Song by Lac. Qui. Parle Quartet. Paper read on Source of the Radient life by Stella Hval. Duet by Arnold Pedersen and Adolph Odland. We had a very impresive instalation service for L.D.R. and W.M.F. officers just elected by Dr. J. R. Lavik, after which the officers and dellegates sang this song, to the tune of: **"Pass me not O Gentle Savior."**

Hark! I hear the Savior walking
In the Garden, He saith in tender accents "Mary, I am calling thee".
"Rabbi, Rabbie Blessed God and Lord" came her cry while humbly sinking on the dewy Sod.

Hark! I hear the Savior comming from the world apart, even now into the quit garden of my heart. "Mary Martha ye of every name, In you said he". I would kindle loves eternal flame."

Hark! In hear the Savior calling Christians womankind "Sister give into my service Body, Soul and Mind". Master, Master. Every thought of mine, heart and hand shall be forever thine and only thine".

The meeting closed with singing of the Doxology and Benediction by pastor Stolee. The collection received was $8.40. Collection for the year being $15.13. Sent $7.70 to Canada District. To the circuit $3.20 and $3.60 spent in books for the library. Books have been donated to our library by Mrs. Valdahl, Mrs Hoff and Mrs. Brown. We are very thankful to these ladies. — Mrs. L. Egland, pres. Mrs. Laura Brown, sec.

* * *

The W.M.F. of Saskatooon Circuit held its fall meeting at Langham on Oct. 10th. A business session was held in the afternoon. Mrs. Riggle, Circ. Pres. gave a short summary of the business transacted at the June meeting. Mrs. Brun, Circ. Pres. reminded the Aids of a few points, stressed at the annual meeting. Miss Anderson Dist. M. B. sec. gave a short report of her work in that Dept. Delegates from the various Aids were called on for a short report of work done in their respective Aids. Individual giving was encouraged by both our Dist. and Circ. presidents. Aids were reminded to send in their history to the Dist. Historian. At the close of the session, the Pres. read the 37th Psalm and gave a short, inspirational talk, stressing trust in God. All then joined in praying the Lord's Prayer. The L.D.R. girls then served the ladies a delightful lunch.

At the evening session, pastor Hjortaas led in Scripture reading and prayer. Mrs. Berge gav a talk on "Radiant Lives of our Pioneer Women", and Mrs. Brun spoke on "Lives Radiated thru Christ"; Miss Anderson read "The Artist who forgot four Colors"; then pastor Bergeson gave an interesting talk. The program was enriched by the folowing musical numbers; choir selections, guitar duets, male quartets, solo by Mrs. Haugen of Saskatoon. Collection amounted to $12.73. A vote of thanks was given to Langham congregation for their kind hospitality. Mrs. H. Dalen acted as temporary Secretary.

* * *

A recent letter from the Dist. Vice Pres. Mrs. G. Hendrickson brings the unexpected but welcome news that a W.M.F. has been organized in the new Peace River Circuit. In her interesting letter, Mrs. Hendrickson tells of her trip into the far north, going by truck with her husband; of getting in touch with no less than ten Ladies Aids, and of stopping over for the Circuit Meeting at which place organization took place. Conserning this meeting we quote from her letter:

It was with mingled emotions that I faced this group of women in Valhalla and opened our first W.M.F. meeting by singing, "Skriv dig, Jesus, paa mit hjerte." Then pastor H. M. Ronning, pioneer missionary of China and early pastor of this northern country, led in devotion. He spoke breifly of the great work the women of the church have done, and can do, and the influence of christian women in the home. After explaining the objects and purposes of the W.M.F. especially the part it playes in educating our women and inspiring us to greater effort for missions and the work among our children in the home. I asked Mrs. Soberg to read the poem "the Cry of the Workers." Then, with the aid of a poster illustrating the four Departments of our church at work, I tried to give the women a glimpse of al the activities of our church, what the budget is and what it can do. Next was a duet. "Jesus is tenderly calling" by Mrs. Knutson and Miss. Evenson.

I tried next to sum up the place of the W.M.F. in all this work, the use of programs, the work of the departments, and the real purpose of the Ladies Aid, turning it into something devotional and inspiring instead of the hated term, "Kaffee of Sladder".

The Executive elected was as follows: Mrs. pastor Vikse, Pres.; Mrs. Rudolph Johnson, Vice Pres.; Mrs. Paul Soberg. Sec.; Mrs. pastor Knutson, Sec. of Mission Boxes. I'm sure we all felt that our meeting had been a blessing and that God would bless our renewed efforts in His service. Meeting closed with the Lords Prayer and the Doxology. After the meeting we had a picture taken of this first W.M.F. in Peace River Circuit.

The Wondrous Love and Light,
The Fulness and the glory,
The Meaning and the Might,
Of all the Christians story,
May Christ Himself unfold to you today,
And bid you go rejoicing on your way.

—Hanergal.

* * *

"Always when the old year ends,
I clasp my rosary of friend,
And pause to breathe a thankful prayer,
For every bead of friendship there."

—L. B.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge. Editor,
Fairy Glen, Sask.

COMMENTS

When this copy of Hyrden reaches your hands Christmas will be right at the door. Another Christmas! How quickly time flies. It seems that the years flit by quicker and quicker the more mileposts of life that pass by. How good it is to know that this life is only a prelude to a greater life. It is good to know that the great hindrance of sin in our lives can be removed by the precious blood of Jesus Christ. That lies in His name — "Thou shall call His name Jesus for He shall save His people from their sins". It is tragic that there are so many that have not yet opened their hearts door to Him. This is the "Acceptable year of the Lord". There is only one message in this age and that is the Gospel of the Grace of God. In spite of the many voices in our time saying that a new light on scripture has now come—let us not be led astray from the simplicity of the Gospel. God's word is stern against the preaching of another Gospel" See Gal. 1. We at this time wish all our young people God's richest blessings this Christmas season and the coming year—that means that each one seeks first God's kingdom. A blessed Christmas then to you all in Jesus' Name.

* * *

Again we wish to encourage questions in our Questions Box. So far no questions have come in. It is to be hoped that this might be a helpful feature.

* * *

Are the young people supporting the "Doubled Paper Campaign"? The Campaign season is drawing to a close. If we are to make the objective, we must all do what we can. Think of the possiblity of receiving Hyrden twice each month, besides the possibility of a first or second prize.

* * *

Local leagues attention! Among the many motions passed at the Worker's Conference at Saskatoon we quote the following:

"We recommend that each local league arrange a table in the church on which Luther League literature be displayed and that the president emphasize the use of this material at every other meeting."

"We recommend that the Pocket Testament League secretary and the "Search the Scriptures" secretary appear on the program quarterly with information on the movement."

It is felt that with the splendid literature available at hand many of the leagues could put on much better programs.

CAN. DIST. Y. P. L. L. BOARD MEETING

A meeting of officers of Y. P. L. Leagues in Canada was held at the home of Rev. and Mrs. Lokensgaard, Saskatoon, Sask., Oct. 20—21. Only two Circuts were not represented and the one of these had been contacted previous to this meetng.

The Canada District Y. P. L. L. is just in its formation period. The steps which have been taken already indicate that we will soon be organized as a District League here in Canada.

This first Board meeting here in Canada was financed by the International League as a result of action taken by the International Board this fall. We are truly grateful to them for the interest and concern they have shown in coming to our assistance in this way and making this possible.

It was a thought-provoking, challenging, and inspiring meeting. One could sense a spirit of earnest devotion and concern for the spiritual welfare of our young people. There was a consciousness of responsibility being borne that had resulted in the formation of definite convictions. A spirit of sympathy, unity and cooperation was manifested as the field of our common task was enlarged. We understood the challenge to put forth more effort on behalf of our young people all along the line — in Local, Circuit, District and International League Work. Our problems were better understood and simplified by sharing suggestions and experiences.

Plans were laid for a District Convention to be held, God willing, the summer of 1938.

A full report of the decisions of the Board at this meeting will be sent to each member of the Board.

Per — S. Hilde, Reporter
for Board Meeting.

December Bible Questions

1. What name in Old Testament prophecy indicates that Christ would be God and Man?
2. What Old Testament prophetical name definitely states that Christ is God?
3. List references where Christ is called,

The Door	High Priest
The Way	Bread of Life
The Rock	Light of the World
Our Peace	King of Kings.

4. At what occsion did the angel Gabriel quote a part of Malachi?
5. Who, in the temple, knew that the babe was the Christ?

Since only three answers to the November questions have come in, we shall give you a little more time on them. The answers will appear in the January number together with the names of those who have sent in correct answers.

Announcement.

The Camrose Circuit L. L. will hold its annual winter convention in Camrose, Alta., Jan. 15—17, 1937, pastor Nels Carlson's call.

"One Life to Live" (Col. 3:23-25) has been selected as the Convention theme. Sub-devesions of the topic are to be "The Consciousness of values"; "The Tragedy of the Short-Circuited Life"; "Saying No to the Devil" and "Yes to God." Panel discussion groups topics are "Personal Problems" and "Life Choices."

*

The Camrose Circuit Y. P. L. L. will sponsor a radio broadcast over CFRN Edmonton on January 10th, from 4:30 to 5 p. m.

Carolyn Carlson, Sec.

THE BIBLE COURSE FOR MOOSE JAW CIRCUIT TO BE HELD AT MACOUN.

The course will begin on Tuesday, January 5th. and will continue for four weeks. The pastors of the circuit and Mr. T. Salte, who is at present serving the Lake Alma charge, will be the instructors. Students are requested to bring their own towels and come well supplied with bedding. The aim is to keep the cost for attending this course as low as possible. We therefore again urge that the various organizations of the congregations such as the Ladies Aids, Luther Leagues, and L. D. R.s, as well as individuals support this important work so that it will be possible for many to attend. Money contributons for this Bible course should be sent to the circuit treasurer, Mr. T. Salte, Torquay, Sask.

The room available is limited. Therefore if you plan to attend, write to the undersigned as soon as possible in order that you may be assured of a place. Pray much for this Lutheran Bible Course!

Jacob B. Stolee,
Macoun, Sask.